

РЕШЕНИЕ

№ 409

гр. Пловдив, 14.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ в закрито заседание на четиринадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Надежда Н. Дзивкова Рашкова

Членове: Виделина Ст. Куршумова
Стойчева
Дафина Н. Арабаджиева

като разгледа докладваното от Виделина Ст. Куршумова Стойчева Въззивно гражданско дело № 20215300502411 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл.435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на А. В. С., ЕГН: *****, с постоянен адрес гр. П., ул. ***, с адрес за кореспонденция: гр. П., ул. ***, подадена против отказ за конституирането му като взискател по изп.дело № 38/2006 г. на ЧСИ Мариана Обретенова с рег.№ 758 на КЧСИ с район на действие Окръжен съд - Пловдив, постановен с протокол от 12.04.2021 г. на съдебния изпълнител по посоченото изпълнитено дело.

В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на постановления отказ от съдебния изпълнител с позоваването на Решение на Върховен касационен съд - IV гр.о. по к.гр.д.№ 3827/2019 г., с което е признато за установено по предявения иск от А. В. С. против „Алая 28“ЕАД, К. А. Т. и М. И. Т. несъществуване на вземането на първия ответник по отношение на другите двама ответници в размер на 90 000 евро на основание договор за цесия от 03.12.2008г., представляваща припадащата се на последните двама част от задължението им в качеството на поръчители по договор за банков кредит от 07.03.2003 г., което вземане е предмет на изпълнение по изп.дело № 38/2006 г. на ЧСИ Мариана Обретенова с рег.№ 758 на КЧСИ.

Жалбоподателят излага доводи, че взыскателят „Алая 28“ЕАД не е придобило горепосоченото вземане. Навежда силата на присъдено нещо, досежно обуславящите решението факти, включени в предмета на делото на иска с пр.осн.чл.124, ал.1, пр.последно ГПК на решението на ВКС и поддържа, че се е суброгирал в правата на удовлетворения кредитор „Макс Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П. във вземането на длъжниците Т.и и носител на това вземане не е „Алая 28“ЕАД, а А. В. С., който следвало да бъде конституиран като взыскател по обвързващата сила на съдебното решение. Като потвърждение на правата си се позовава и на депозирано пред ЧСИ искане от С. И. С., дадено през 2006 г., с което същият е заявявал, че като взыскател по делото следвало да се конституира „Макс Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П., и което чрез своя представител в производството пред ВКС е заявило, че А. В. С. е придобил вземането на основание на суброгация. Моли да се отмени обжалвания отказ на съдебния изпълнител за конституирането на жалбоподателя като взыскател в изпълнителното производство.

Ответниците по жалбата - длъжниците К. А. Т. и М. И. Т. са подали възражение, с което оспорват жалбата като недопустима и/или при условията на евентуалност като неоснователна. Възражението за недопустимост се обосновава с довода, че молбата за конституиране на жалбоподателя е изхождала както от него, така и от „Макс Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П., както и че последното не е подписало жалбата. По същество се излагат доводи за сключено споразумение от 30.08.2006 г. по реда на чл.102 ЗЗД, с което А. В. С. със съгласието на „Макс Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П. е заместил К. А. Т. и М. И. Т. както и К. Д., в дълга към „Макс Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П. за всеки един от тях в размер на 45 000 евро, както и че посоченото дружество е уведомило жалбоподателя, че е получило изпълнение. Посочва се, че „Макс Юнайтед Корп“ - П. не е поискало конституирането си като взыскател по изпълнителното дело, както и че същото бездействие е проявил и жалбоподателя. Излагат се доводи за погасяване на вземането на жалбоподателя по давност, както и се отрича правото му да бъде конституиран в изпълнителното производство по реда на осн.чл.429, ал.1 от ГПК. Молят за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима и/или при условията на евентуалност за оставянето ѝ без уважение като неоснователна и недоказана. Представят препис на изпълнителния лист от 23.04.2004 г., споразумение за заместване в дълг от 30.08.2006 г. и уведомление по чл.77 от ЗЗД.

Ответниците по жалбата - длъжниците Д. И. К. и К. С. К. оспорват жалбата като недопустима и/или при условията на евентуалност като неоснователна. Посочват, че молбата за конституиране на жалбоподателя е изхождала както от него, така и от „Макс Юнайтед Корп“ - Република П., както и че последното не е подписало жалбата, с които доводи обосновават

възражението си за недопустимост на жалбата. По същество оспорват жалбата като неоснователна. Излагат довода, че жалбоподателят не е изплатил техни евентуално съществуващи задължения към С. И. С., поради което не е в състояние да предявява претенции по отношение на тях двамата, както и за изтекла погасителна давност на вземания, които жалбоподателят евентуално цели да има спрямо тях. Молят за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима и/или при условията на евентуалност за оставянето ѝ без уважение като неоснователна и недоказана.

Останалите ответници - „Алая 28“ЕАД, С. Д. Т. и К. И. Д., не вземат становище по жалбата.

В писмените си мотиви по чл. 436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител също изразява становище за недопустимост на жалбата, а по същество и за нейната неоснователност.

Пловдивският окръжен съд, след като разгледа становищата и възраженията на страните по делото и след преценка на обжалвания акт и приложените по изпълнителното дело доказателства, намери за установено следното:

Изпълнителното производство е образувано по молба на вискателя „Национална Банка на Гърция“АД, клон София по издаден в негова полза изпълнителен лист от 23.04.2004 г. по гр.д.№ 968/2004 г. на СРС, с който длъжникът ЕТ”Викомплекс-С. Д.” и солидарно отговорни с него лица Г. З. Х., П. Б. Х., С. Д. Т., К. И. Д., К. А. Т., М. И. Т. Д. И. К. и К. С. К., са осъдени да заплатят на кредитора посочените в изпълнителния лист суми, въз основа на която молба първоначално е образувано изп.д.№ 9057/04г.по описа на ДСИ при ПРС. С разпореждане от 11.04.2006 г. на ДСИ производството по това изп.дело е прекратено и на осн. §3 от ПЗР на ЗЧСИ изпратено на ЧСИ М.Обретенова по възлагане от вискателя, където е образувано ново под № 38/2006г.

По делото се установява, че вземането по изпълнителното дело е прехвърлено от вискателя „Национална банка на Гърция“АД - клон София на „ОББ“ АД с договор за цесия от 13.12.2004 г.

С резолюция от 27.01.2005 г. на ДСИ като вискатели са конституирани длъжниците Г. З. Х. и П. Б. Х., като суброгирани в правата на кредитора - вискател „ОББ“ АД въз основа на извършено от тях плащане на дълга на 21.01.2005 г.

На 30.05.2005 г. е сключен договор за цесия между Г. З. Х. и П. Б. Х., от една страна и С. И. С., от друга страна, с който вискателите - цеденти са прехвърлили на цесионера вземанията си по изп.дело.На 22.06.2006 г. е сключен договор за цесия под прекратително условие, между С. И. С. и

„Макса Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П.. С този договор са прехвърлени вземания на цедента в размер на 240 000 евро към ЕТ „Викомплекс - С. Д.“ и 45 000 евро към всеки един от солидарните длъжници К. А. Т. и М. И. Т. ведно с дължимите законни лихви върху сумите от 21.01.2005г. и съответните разноси по изп.дело.

На 03.12.2008 г. е подписан и последващ договор за цесия между С. И. С. и „Алая 28“ЕАД за прехвърляне на вземанията по изпълнителното дело.

С молба вх.№ 3078/06.04.2021 г. депозирана до ЧСИ от „Макса Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П. и А. В. С. е поискано конституирането на последният като взискател по изп.дело с позоваването на Решение № 89 от 30.09.2020 г. постановено по гр.д. № 3827 по описа за 2019 г. на Върховен касационен съд - IV гр.о., което се прилага и към жалбата. С посоченото решение е уважен предявеният от А. В. С. иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК като е отречено вземането на "Алая 28" АД към К. А. Т. и М. И. Т. в размер на общо 90 000 евро на основание договор за цесия от 03.12.2008 г. представляващо припадащата се на последните двама част от задължението им в качеството на поръчители по договор за банков кредит № 07.03.2003 г., което вземане е предмет на изпълнение по изп. дело № 38/2006 г. по описа на ЧСИ Мариана Обретенова с рег.№ 758 и район на действие Окръжен съд – гр.Пловдив, решение е постановено при участието на „Макс Юнайтед Корп“ - Република П. като трето лице - помагач на ищеца.

С протокол от 12.04.2021 г. съдебният изпълнител е постановил обжалвания отказ за конституирането на А. В. С. като взискател по изп.дело, поради липсата на предпоставките на чл.429, ал.1 ГПК.

Жалбоподателят А. В. С. е уведомен чрез пълномощника си адвокат П. за постановения отказ, който е обжалван от него с жалба с вх.№ 5110 от 28.06.2021 г. в регистратурата на ПдОС, инициирала настоящото производство.

С оглед на така установеното от фактическа страна и предвид доводите и възраженията на страните, съдът намира следното:

Жалбата е депозирана в преклузивния срок по чл.436, ал.1 от ГПК от надлежно легитимирана страна, срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител с оглед на чл. 435, ал.1 ГПК-отказ на съдебния изпълнител да конституира взискател по изпълнителното дело. Разпоредбата на чл. 429, ал. 1 ГПК легитимира субектите, включени в персоналия й обхват, да поискат образуване на изпълнително дело с представяне на изпълнителния лист, в който не фигурират, но и да поискат заместването на взискателя по изпълнително дело, образувано по молба на кредитора по

изпълнителния лист. Правоприемството в разпоредбата на чл.429, ал.1 ГПК подлежи на установяване от съдебния изпълнител, поради това отказът на съдебния изпълнител да зачете правоприемството в правото на принудително изпълнение на кредитора по изпълнителния лист обосновава правото на жалба по реда на чл. 435, ал. 1, т. 1 ГПК (в този смисъл и Решение № 71 от 24.07.2019 г. на ВКС по гр. д. № 2576/2018 г., III г. о., ГК,). С оглед на изложеното жалбоподателят е легитимиран да обжалва отказа на съдебният изпълнител за конституирането му като взыскател в производството. За подаването на жалбата от А. В. С. не е необходимо съгласието на другия молител по молбата вх.№ 3078/06.04.2021 г. „Макс Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П., доколкото от законовата уредба не се извлича тяхната съвместна процесуална легитимация.

С оглед на изложеното жалбата е допустима и подлежи на разглеждане по същество. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 429, ал. 1 ГПК, наследниците и частните правоприменици на взыскателя, както и поръчителят и солидарният длъжник, които са платили дълга, могат да искат изпълнение въз основа на издадения в полза на взыскателя изпълнителен лист. В съдебната практика и в правната теория категорично се приема, че: 1) поръчителят и солидарният длъжник имат правен интерес да платят дълга, а когато притежават регресно право срещу длъжника, се суброгират в правата на удовлетворения кредитор (чл. 74, вр. чл. 146 и чл. 127, ал. 2 ЗЗД) и 2) третото лице, което се е суброгирало в правата на кредитора, е негов частен правоприменик. Законната суброгация настъпва ex lege, а издаденият изпълнителен лист е без значение за осъществяването на материалните й предпоставки.

В случая искането на жалбоподателя А. В. С. за конституирането му като взыскател в изпълнителното производство се основава на твърдението за настъпило частно правоприменство по чл.74 ЗЗД (законна суброгация) с придобиване на вземането на „Макс Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П. към длъжниците К. и М. Т. по изпълнителния лист, за доказването на която се позовава на Решение № 89 от 30.09.2020 г. постановено по гр.д.№ 3827 по описа за 2020 г. на ВКС, IV гр.о.

В съдебната практика е разрешен въпросът за персоналният обхват на разпоредбата на чл.429, ал.1 ГПК в хипотезата на частно правоприменство по чл.74 ЗЗД (законна суброгация). В решение № 71 от 24.07.2019 г. по к. гр. д. № 2576/2018 г., по описа на ВКС, ГК, III гр.о., е прието, че чл. 429, ал. 1 ГПК допуска взыскател по изпълнителното дело да е лице, което не фигурира в изпълнителния лист, но персоналният (личен) обхват на разпоредбата е ограничен до универсалните и частните правоприменици на кредитора по изпълнителния лист. Когато обаче частното правоприменство е обосновано с материалните предпоставки по чл. 74 ЗЗД (със законна суброгация), само

поръчителят и солидарният длъжник, които са платили дълга и които фигурират в изпълнителното основание, са правоприменици на правото на принудително изпълнение на кредитора по изпълнителния лист, но не и всяко трето лице, за което законът предвижда да се суброгира в неговите права. Съображенията за това, че чл. 429, ал. 1, изр. 2 ГПК ограничава проверката, която съдебният изпълнител дължи по надлежната легитимация на лицето, което не фигурира като кредитор в изпълнителния лист до правоприменството, респ. – до плащането на дълга. Съдебният изпълнител по правило е компетентен да установява плащането. Следователно функцията, която чл. 429, ал. 1, изр. 2 ГПК му възлага, е типична за него. От друга страна, поръчителят и солидарният длъжник, които са платили дълга, се суброгират в правата на удовлетворения кредитор, само ако притежават и регресно право срещу длъжника по изпълнителния лист. Регресното право е също материално-правна предпоставка на законната суброгация (то обосновава правният интерес по смисъла на чл. 74 ЗЗД извън изключението по чл. 56 ЗЗД), а чл. 429, ал. 1, изр. 2, пр. 2 ГПК освобождава съдебният изпълнител от правомощието да извърши проверка и по нея. Законодателят отчита, че подобна дейност е нетипична за изпълнителния орган. Следователно се заключава, че правоприменството по чл. 429, ал. 1 ГПК, в хипотезите на законна суброгация, принадлежи единствено на поръчителя, респ. на солидарния длъжник, които са платили дълга, а не на всяко трето лице, което по силата на закона се е суброгирало в правата на удовлетворения кредитор по изпълнителния лист. Само за тези случаи законодателят (изрично) включва и правото на принудително изпълнение сред онези права, които суброгираното се трето лице придобива от кредитора, в случая – от кредитора по изпълнителния лист. За да събере дължимата сума, всяко друго трето лице (различно от поръчителя и от солидарния длъжник), което твърди, че се е суброгирало в правата на кредитора по изпълнителния лист, следва да иницира съответното съдебно производство по снабдяване с изпълнително основание - да предяви осъдителен иск или заявление за заповед за изпълнение.

В случая жалбоподателят не твърди и не установява да е погасил дълга на длъжниците Т. в качеството си на поръчител или солидарен длъжник, посочен в изпълнителния лист. Жалбоподателят се явява трето лице, което твърди, че се е суброгира в правата на удовлетворения кредитор „Макс Юнайтед Корп“ - дружество регистрирано в Република П. по отношение на длъжниците Т. с погасяването на дълга им. Така и сочи, че с Решение № 89 от 30.09.2020 г. по гр.д.№ 3827 по описа за 2020 г. на ВКС, IV гр.о. е отречено вземането на "Алая 28" АД към длъжниците Т. в размер на общо 90 000 евро на основание договора за цесия от 03.12.2008 г. Настоящият съдебен състав намира, че изложеното от жалбоподателя не обосновава хипотезата на частно правоприменство в изпълнителното производство по смисъла на чл.429, ал.1 ГПК, доколкото не всяко трето лице, суброгира се в правата на удовлетворения кредитор по чл.74 ЗЗД, придобива качеството на взыскател в

изпълнителния процес, а само платилите дълга поръчители и солидарни длъжници, фигуриращи в изпълнителния лист. След като жалбоподателят не отговаря на посочените изисквания, то същият не се включва в персоналният обхват на разпоредбата на чл.429, ал.1 ГПК. Кореспондиращо с изложеното, ирелевантни са доводите в жалбата, че цедентът Славов е поискал от съдебния изпълнител да конституира „Макс Юнайтед Корп“ - Република П. като вискател по изп.дело, както и изявленията на представляващите това дружество в производството пред ВКС, доколкото не се установяват предпоставките на чл.429, ал.1 ГПК.

Следователно не се установява правото на принудително изпълнение на А. В. С. по изпълнителния лист от 23.04.2004 г. издаден по гр.д.№ 698/2004 г. на СРС по отношение на длъжниците К. А. Т. и М. И. Т. според разпоредбата на чл.429, ал.1 ГПК.

Ето защо, отказът на съдебния изпълнител да конституира А. В. С. като вискател по изпълнителното дело на осн.чл.429, ал.1 ГПК е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

В настоящото производство не се претендират разноси и поради това такива не се присъждат с решението.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на А. В. С., ЕГН: *****, с постоянен адрес гр. П., ул. ***, с адрес за кореспонденция: гр. П., ул. ***, подадена против отказ за конституирането му като вискател по изп.дело № 38/2006 г. на ЧСИ Мариана Обретенова с рег.№ 758 на КЧСИ с район на действие Окръжен съд - Пловдив, постановен с протокол от 12.04.2021 г. на съдебния изпълнител по посоченото изпълнително дело.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____